

TEXTY K ROZJÍMÁNÍ NA TÝDEN

19. 06. 2023 - 25. 06. 2023

motto týdne:

„ Pojd'te ke mně, kdo se lopotíte. “

PONDĚLÍ 19. 06. sv. Jana Nepomuckého Neumanna, biskupa

Mt 5,38-42; Žl 98,1.2-3ab.3cd-4 Komentář: **2 Kor 6,1-10**

Většina společnosti málokdy křesťanství porozumí. Naše ambice svědčit jsou často bezvýsledné. Kéž bychom Pavlovu charakteristiku křesťanů mohli vztáhnout na sebe.

ÚTERÝ 20. 06. blah. Markéty Ebner, řeholnice, mystičky OP

Mt 5,43-48; Žl 146,2.5-6.7.8-9a Komentář: **2 Kor 8,1-9**

Pavel posílá Tita, aby pokračoval v díle Boží lásky. Dokážu se já podělit o své kompetence, o své zážitky, nebo si nechávám svědectví pouze pro sebe?

STŘEDA 21. 06. památka sv. Aloise Gonzagy, řeholníka

Mt 6,1-6.16-18; Žl 112,1-2.3-4.9 Komentář: **2 Kor 9,6-11**

Pavel se přimlouvá za chudou komunitu v Jeruzalémě. Uvědomuji si já, který své křesťanství prožívám v nadbytku, že jsou mí spoluvěřící vystavováni pronásledování, mučednictví a nouzi?

ČTVRTEK 22. 06. sv. Paulína, biskupa

Mt 6,7-15; Žl 111,1-2.3-4.7-8 Komentář: **2 Kor 11,1-11**

Pravá láska, která nečeká na opěťování, může být nazvána nerozumem. Pavel se vydává do nebezpečí takového vztahu. Podobně, jako jeho Pán...

PÁTEK 23. 06. sv. Josefa Cafasso, kněze

Mt 6,19-23; Žl 34,2-3.4-5.6-7 Komentář: **2 Kor 11,18.21b-30**

Pavlova obhajoba a výčet jeho protivenství jsou povzbuzením. Kéž i my obstojíme v našich zkouškách. Vždyť ve srovnání s Pavlovým svědectvím jsou mnohem méně náročné.

SOBOTA 24. 06. slavnost Narození sv. Jana Křtitele

Iz 49,1-6; Žl 139,1-3.16-14ab.14c-15; Sk 13,22-26 Komentář: **Lk 1,57-66.80**

Tak Hospodin připravuje svůj lid. Předchůdce samotného Pána: narozený z dlouho neplodné matky, jeho otec údivem oněmí. To představuje povzbuzení pro naši dnešní snahu evangelizovat!

12. neděle v mezidobí - Cyklus A 25. 06. 2023

V evangeliu dnes otevřeme opět téma hlásání radostné zvěsti. Text je protknutý povzbuzením, abychom se nebáli. Křesťanství není zvěst o úzkosti, ale o Boží moci. Dnes se můžeme modlit za všechny, kdo žijí ve strachu, že Bůh není dost mocný, aby svoje království dokázal řídit.

1. ČTENÍ

Jeremiáš vystupuje v době krátce před babylonským zajetím (kolem roku 600 př. Kr.). Prorokuje zkázu Jeruzaléma, ale lidé to nesnesou. Kněz Pašchúr nechá Jeremiáše zavřít do klády. Jeremiáš je zasažen nepřijetím a pláče před Hospodinem. Uprostřed slov o vlastní bolesti však zaznívá jeho víra a důvěra v Boha.

Jer 20,10-13

Jeremiáš řekl: „Slyšel jsem nepřátelské umlouvání mnohých: ‘Hrůza ze všech stran! Udejte ho! Udáme ho!’ I ti, kteří se mnou žili v přátelství, číhají na můj pád: ‘Snad se dá svést a zmocníme se ho a pomstíme se na něm!’

Ale Hospodin je se mnou jako silný bojovník; proto ti, kteří mě stíhají, padnou a nic nesvedou. Velmi budou zahanbeni, neboť ničeho nedosáhnou; bude to věčná hanba, nezapomene se na ni.

Hospodine zástupů, který zkoušíš spravedlivého, který vidíš ledví i srdce, kéž uzřím tvou pomstu nad nimi, neboť tobě jsem svěřil svou při.

Zpívejte Hospodinu, chvalte Hospodina, že vysvobodil život ubohého z ruky zlosynů!“

ŽALM 69

Žalm navazuje na téma předchozího textu. A také zde se objevuje naděje těch, kteří se opírají o Hospodina.

Odpověď: Vyslyš mě, Bože, ve své veliké lásce!

Pro tebe, Bože, jsem snášel potupu, – pohana pokryla mou tvář. – Svým bratrům stal jsem se cizincem, – synům své matky neznámým. – Neboť mě stravuje horlivost pro tvůj dům, – padají na mě urážky těch, kdo tě urážejí.

Já se však, Hospodine, obracím modlitbou k tobě – v čas milosti, Bože!

– Vyslyš mě ve své veliké lásce, – věrně mi pomoz! – Vyslyš mě, Hospodine, tvá láska je dobrotivá, – obrať se ke mně se svým nesmírným slitováním.

Uvědomte si to, ubožáci, a radujte se; – pookřejte v srdci vy, kdo hledáte Boha! – Neboť Hospodin slyší chudáky, – nepohrdá svými vězni. – Necht' ho chválí nebe a země, – moře a vše, co se v nich hýbe.

2. ČTENÍ

Svatý Pavel v listě Římanům systematicky vysvětluje roli víry v procesu ospravedlnění před Bohem. Starý zákon ospravedlnění připisuje plnění předpisů Zákona.

Ukázalo se však, že lidé nejsou schopni předpisy dodržet. Jakou roli zde hraje Boží milost?

Řím 5,12-15

Bratři! Jako skrze jednoho člověka přišel na tento svět hřích a skrze hřích smrt, a tak smrt přešla na všechny lidi, protože všichni zhřešili. Hřích ovšem byl na světě už před Zákonem – jenomže kde není žádný zákon, tam se hřích nepřičítá. Přesto smrt uplatňovala svou moc od Adama do Mojžíše i nad lidmi, kteří se neprohřešili nějakým podobným přestoupením jako Adam. Tento Adam je protějškem toho, který měl přijít.

Ale s Božím darem není tomu tak, jako to bylo s proviněním. Kvůli provinění jednoho ovšem celé množství propadlo smrti. Ale ještě tím hojněji se celému množství lidí dostalo Boží přízně a milostivého daru prostřednictvím jednoho člověka, Ježíše Krista.

EVANGELIUM

Ježíš si v desáté kapitole vyvolil dvanáct učedníků a vysílá je, aby šli a hlásali evangelium. K této příležitosti vyslovuje druhou velkou řeč, kterou nám evangelista Matouš zaznamenal. V druhé části desáté kapitoly předpovídá nepřijetí hlásatelů a vydání soudům.

Mt 10,26-33

Ježíš řekl svým apoštolům: „Nebojte se lidí. Nic není tak tajného, že by to nebylo odhaleno, a nic skrytého, že by to nebylo poznáno. Co vám říkám ve tmě, povězte na světle, a co se vám šeptá do ucha, hlásejte ze střech!

A nebojte se těch, kdo zabíjejí tělo – duši zabít nemohou. Spíše se bojte toho, který může zahubit v pekle duši i tělo. Copak se neprodávají dva vrabci za halíř? A ani jeden z nich nepadne na zem bez vědomí vašeho Otce. U vás však jsou spočítány i všechny vlasy na hlavě. Nebojte se tedy: Máte větší cenu než všichni vrabci. Ke každému, kdo se ke mně přizná před lidmi, i já se přiznám před svým Otcem v nebi; ale každého, kdo mě před lidmi zapře, zapřu i já před svým Otcem v nebi.“

K ZAMYŠLENÍ

Nabízí evangelium povzbuzení, když se v něm mluví o „těch, kdo zabíjejí...“? To moc povzbudivě nezní. Historie nás učí, že evangelium se stalo mnohokrát kamenem úrazu pro mocné. Odmítali, pronásledovali, znemožňovali mluvit o Bohu... Ale bát se, a proto přestat hlásat?

Nebo přestat žít podle evangelia? To nevede k cíli! Bůh zná naši hodnotu

a váží si nás! Ano, Bůh si člověka váží, vždyť pro jeho spásu dal svého Syna. A on ví, jak zachránit svět. Zvláštní je, že postupuje po jednotlivcích, často velmi odlišně člověk od člověka. Uneseme to?